

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
VERGİ DAVA DAİRELERİ	2002	82	2001	341	15/02/2002

KARAR METNİ

1- ÖDÜNÇ VERİLEN PARANIN TİCARİ İLİŞKİDEN KAYNAKLANDIĞI KANITLANAMADIĞINDAN FAALİYETİN İKRAZATÇILIK OLDUĞUNUN KABULÜYLE YAPILAN TARHİYATTA HUKUKA AYKIRILIK BULUNMADIĞI,
2- DAVACI İLE İLİŞKİSİ KURULAMAYAN SENEDE DAYALI MATRAH FARKININ ARAŞTIRILMASI GEREKTİĞİ HK.<

Temyiz Eden : ...

Karşı Taraf : Adil Oral Vergi Dairesi Müdürlüğü - Salihli/MANİSA

İstemin Özeti : İkrazatçılık faaliyetinden elde ettiği faiz gelirini beyan etmemesi nedeniyle davacı adına 1997 yılı için ağır kusur cezalı gelir vergisi, geçici vergi salınmış ve fon payı hesaplanmıştır.

Manisa Vergi Mahkemesi 3.2.2000 günlü ve E:1999/1690, K:2000/85 sayılı kararıyla; oto alım-satım komisyonculuğu faaliyetini 31.12.1997 tarihinde terk eden ve ikrazatçılık yaptığı yolundaki ihbar ve şikayetler üzerine 1994 ve 1998 yıllarına ait işlemleri incelenen davacının, aynı ya da muhtelif şahıslara bir defadan çok faiz karşılığı borç para verdiği dosyada bulunan ifade tutanakları, gayrimenkul satış senetleri, çek ve senetlerle sabit olup, faiz karşılığı borç para verme işini mutad meslek haline getirdiğinin kabulü gerektiği, ancak ... ve ... kardeşlerin ifadelerinde, davacıdan aldıkları borç para için 1997 yılında herhangi bir ödeme yapmadıkları belirtildiğinden ve satıldığı söylenen arsaya ilişkin resmi bir belge de sunulmadığından 1.300.000.000.-liranın faiz geliri olarak matrah farkına dahil edilmesinde yasal isabet bulunmadığı, inceleme tarihi itibarıyla dahi beyanname verme süresi geçtiğinden geçici verginin kaldırılması gerektiği, vergi aslı üzerinden hesaplanan fon payı ile yıllık vergiye mahsuben alınan geçici vergi için kusur cezası kesilmesi gerekirken ağır kusur cezası kesilmesinin yerinde olmadığı gerekçesiyle davayı kısmen kabul ederek geçici vergiyi kaldırmış, gelir vergisi ve fon payı ile gelir vergisine bağlı olarak kesilen ağır kusur cezasını 21.736.497.085.-lira matrah farkına göre azaltmış, fon payı ile geçici vergiye bağlı olarak kesilen ağır kusur cezasını azaltılan bu matrah farkına göre kusur cezasına çevirmiştir. Tarafların temyiz istemini inceleyen Danıştay Üçüncü Dairesi 28.3.2001 günlü ve E:2000/1553, K:2001/1039 sayılı kararıyla; temyize konu kararın matrahın azaltılması ve cezalara ilişkin hüküm fıkrasına karşı vergi dairesi temyiz istemini reddetmiş, inceleme raporuna ekli ifade tutanakları ve diğer belgelerin incelenmesinden, Manisa İli Salihli İlçesinde tuğla fabrikası işleten ...'nun müşterilerine ait çekleri %10 faiz karşılığında davacıya kırdırarak çeklerin karşılıksız çıkması riskinin teminatı olarak da davacının karısı ve oğlu adına üç adet arsa satışı yaptığını, ...'in müşterilerine ait senetleri, ...'nun ise şahsi çeklerini yine davacıya kırdırdıklarını ve karşılığında adı geçene faiz ödediklerini, ... ile ...'ın davacıdan faiz karşılığı aldıkları para için borç senedi imzaladıklarını, bu borç için bir tarla sattıklarını, ..., ... ve ... isimli şahısların da davacıya aynı nitelikte borçlanarak faiz ödedikleri yolundaki ifadelerine göre ve ayrıca davacının ticari mevduat hesabındaki kayıtlara dayanılarak bankalardan aldığı kredileri başkasına kullandırarak ikrazatçılık yaptığı sonucuna varıldığı ve 1997 yılında tahsil edildiği ileri sürülen faiz gelirleri üzerinden cezalı tarhiyat yapıldığı, kırdırıldığı ileri sürülen çeklerin kimler tarafından tahsil edildiği hususunda bir araştırmaya gidilmediği, arsa satışlarının faiz karşılığı verilen borçların teminatı olduğu ya da davacıdan aldıkları borç için faiz ödedikleri yolunda borçlu ifadeleri dışında davacının faiz geliri elde ettiğinin somut olarak ortaya konulmadığı, bu durumda faiz geliri elde edildiği yolunda yeterli tespitlerin bulunmaması karşısında davacının ikrazatçılıktan elde ettiği ticari kazancını beyan etmediği ileri sürülerek yapılan cezalı tarhiyata yönelik davayı kısmen kabul eden vergi mahkemesi kararında yasal isabet görülmediği gerekçesiyle kararı bozmuştur.